

Arrest

**nr. 344 246 van 3 april 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 16 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 3 juni 2024, diende op 3 juni 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 26 juni en 3 juli 2023 (Eurodac) en zij had in Griekenland reeds de vluchtelingenstatus verkregen op 28 augustus 2023.

1.2. Op 16 juni 2025 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 16 juni 2025 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 03/06/2024
Overdracht CGVS: 10/09/2024*

U werd op 7 januari 2025 op het Commissariaat-generaal gehoord van 09.19 uur tot 12.17 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Jana DEKERF, loco Meester Matthieu LYS, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op [...] januari 1995 in Shibus, Mogadishu. Vanaf dat u acht jaar oud was, woonde u bij uw grootmoeder in Labdale, Lower Shabelle. U bent niet naar school gegaan. U was huisvrouw en u verkocht soms zelfgemaakt deeg. Toen u vijftien jaar oud was, trouwde u met M.(...) H.(...) N.(...). Jullie hebben drie kinderen, M.(...) (°2011), H.(...) (°2012) en F.(...) (°2013). Uw twee zonen wonen momenteel nog in Labdale. Uw dochter F.(...) M.(...) H.(...) (o.v. ....; CGVS ..../....) is momenteel in België en werd erkend als vluchteling.

Uw paternale oom wilde uw dochter F.(...) uithuwelijken aan zijn zoon I.(...) M.(...) H.(...) N.(...). Ook wilde uw familie uw dochter laten besnijden. U bent samen met uw dochter uit Somalië vertrokken in februari 2023. Jullie gingen samen naar Turkije, waar jullie toekwamen in maart. Uw man belde u toen op en bedreigde u omdat u samen met uw dochter was vertrokken. Hij scheidde vervolgens van u. U reisde met uw dochter door naar Griekenland, waar jullie aankwamen op 2 juni 2024. Jullie dienden op 4 juli 2023 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in in Griekenland. Op 28 augustus 2023 kregen jullie de vluchtelingenstatus in Griekenland. Even later kwam ook uw moeder H.(...) M.(...) K.(...) (o.v. ....; CGVS ..../....) toe in Griekenland, samen met haar vier kleinzonen, de kinderen van uw zus Ha.(...), genaamd M.(...) A.(...) A.(...) (o.v. ....; CGVS ..../....), Y.(...) A.(...) A.(...) (o.v. ....; CGVS ..../....), A.(...) A.(...) A.(...) (o.v. ....; ..../....) en I.(...) A.(...) A.(...) (o.v. ....; CGVS ..../....). Ook zij kregen de vluchtelingenstatus in Griekenland. Jullie kwamen allemaal samen naar België op 3 juni 2024 en dienden er dezelfde dag een VIB in.

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat uw ex-echtgenoot u zou vermoorden omdat u zonder zijn toestemming met jullie dochter uit Somalië bent vertrokken. Voor uw dochter F.(...) vreest u dat zij zou worden besneden en uitgehuwelijkt.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest waarin wordt vastgesteld dat u vrouwelijke genitale verminking (VGV) type 2 hebt ondergaan, opgesteld op 28 november 2024; een medisch attest waarin wordt vastgesteld dat uw dochter F.(...) M.(...) H.(...) geen VGV heeft ondergaan, opgesteld op 24 december 2024.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u op 24 augustus 2023 internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonde dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In voorliggend geval, en rekening houdend met het geheel van de elementen die uw persoonlijke situatie en omstandigheden kenmerken, kan het Commissariaat-generaal aannemen dat de internationale bescherming die u in Griekenland verleend werd, niet effectief geacht kan worden. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst.

Het Commissariaat-generaal heeft hierbij ten volle rekening gehouden met de beslissing van de autoriteiten van Griekenland om u internationale bescherming toe te kennen. Het Commissariaat-generaal benadrukt echter dat het niet gebonden is door deze beslissing maar integendeel een eigen nieuw, individueel, volledig en actueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming dat u in België hebt ingediend moet uitvoeren.

Daarom heeft het Commissariaat-generaal de autoriteiten van Griekenland om de informatie verzocht die zij in bezit hebben en die heeft geleid tot de toekenning van uw internationale beschermingsstatus aldaar. Zoals hieronder zal worden toegelicht, maakt de analyse van de informatie verkregen van deze lidstaat het niet mogelijk om uw nieuw verzoek om internationale bescherming actueel als gegrond te beschouwen.

Hoewel u aan het initiatief ligt van deze asielprocedure en hoewel u de enige ontvanger van deze beslissing bent, werd F.(...) M.(...) H.(...) er door u uitdrukkelijk en integraal bij betrokken in elke etappe van dit verzoek.

Tijdens het persoonlijk onderhoud van 7 januari 2025 vermeldde u het risico, wat haar betreft, op vrouwelijke genitale verminking (zie notities persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 07/01/2025 (verder CGVS), p. 9-10 + p. 13-14). Na een volledig onderzoek van uw administratieve dossier meent het Commissariaat-generaal dat het nodig is afzonderlijke beslissingen voor u en voor F.(...) M.(...) H.(...) te nemen omdat het specifieke elementen vaststelt die dit rechtvaardigen.

Er wordt vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u het CGVS geen zicht biedt op uw verblijfplaatsen in Somalië tot uw vertrek in februari 2023 en op uw persoonlijke situatie.

U geeft geen zicht op uw woonplaatsen voor uw vertrek uit Somalië:

- De verklaringen die u in België en in Griekenland aflegt over uw woonplaatsen in Somalië zijn tegenstrijdig. In België stelt u dat u geboren bent in de wijk Shibis in Mogadishu en dat u naar Labdale in Lower Shabelle bent verhuisd toen u acht jaar oud was, waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië (zie CGVS, p. 5). Ook stelt u dat u trouwde in Labdale (zie verklaring DVZ d.d. 10/09/2024, punt 16). In Griekenland verklaarde u echter dat u geboren bent in Shibis in Mogadishu en dat u daar altijd hebt gewoond (zie registratieformulier 04/07/2023, punt 47 + zie vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 3) en dat u getrouwd bent in Shibis (zie vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 4). In Griekenland vermeldde u niets over Labdale of Lower Shabelle. Aangezien uw verklaringen over uw woonplaatsen niet consistent zijn, blijft het CGVS in het ongewisse over waar u voor uw vertrek hebt gewoond.*
- U slaagt er niet in te verklaren waarom u op achtjarige leeftijd naar uw grootmoeder in Labdale moest verhuizen. Wanneer u dit twee maal wordt gevraagd, komt u niet verder dan te stellen dat uw grootmoeder dat had gevraagd en dat u zelf heel jong was (zie CGVS, p. 6). Uw zussen bleven echter wel bij uw ouders wonen, op zo'n vier à vijf uur reistijd vanuit Labdale (ibid.). Dat u niet concreter kan uitleggen waarom u als enige van uw gezin bij uw grootmoeder moest gaan wonen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.*

U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw identiteit:

- Uw verklaringen over uw clan komen niet overeen. In Griekenland verklaarde u tot de Biyomal te behoren (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 3). In België stelt u tot de Abgaal te behoren (zie CGVS, p. 5). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw dossier), behoort de Biyomal tot de overkoepelende Dir clan en de Abgaal daarentegen tot de Hawiye. Het gaat dus over twee totaal verschillende clans. In het zuiden wordt de Dir zelfs onderdrukt door de Hawiye. Aangezien het belang van de clan in de Somalische samenleving, kan verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegt over uw eigen clan. Dat u dit niet doet, maakt dat u geen zicht biedt op uw identiteit.*
- Uw verklaringen over uw talenkennis komen niet overeen. In Griekenland verklaarde u naast uw moedertaal het Somalisch, ook het Arabisch te kennen (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 4), terwijl u in België verklaart geen andere taal behalve het Somalisch te kennen (zie verklaring betreffende procedure d.d. 10/09/2024, punt 2).*
- U bent niet consistent over uw bezigheden in Somalië. In Griekenland stelde u dat u nooit hebt gewerkt (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 5). In België stelt u echter dat u naast uw huishoudelijke taken, ook deeg maakte en verkocht voor uw huis of op de markt (zie CGVS, p. 6).*

Uw verklaringen over uw ex-echtgenoot zijn ook tegenstrijdig, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het beeld dat u van hem schetst:

- In Griekenland verklaarde u dat uw ex-echtgenoot een lid was van al-Shabaab (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 4 + p. 7 + p. 10). Wanneer u in België gevraagd wordt naar het beroep van uw ex-echtgenoot, stelt u enkel dat hij niets deed (zie CGVS, p. 8). In België haalt u nergens aan dat uw man voor al-Shabaab werkte. Wanneer u wordt gevraagd naar de invloed van al-Shabaab in Labdale, stelt u bovendien dat u ze zelf nooit hebt gezien of gehoord en dat er voor zover u weet geen al-Shabaab is daar (zie CGVS, p. 6). Dat uw verklaringen over uw ex-echtgenoot zo verschillen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.*
- Uw verklaringen over de drugsverslaving van uw ex-echtgenoot komen evenmin overeen. In Griekenland verklaarde u dat u niet weet welke drugs uw man gebruikte maar dat u denkt dat hij hasj rookt (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 10). In België stelt u daarentegen dat hij verslaafd is aan khat (zie CGVS, p. 11), een drug die gekauwd wordt (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Aangezien u in Griekenland stelde dat u uit Somalië bent vertrokken omwille van drugsproblemen van uw man (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 6), kan verwacht worden dat u wel een idee hebt van het soort drugs dat uw man nam. Dat u dit niet weet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de redenen en de omstandigheden van uw vertrek.*

Door bovenstaande inconsistenties over uw woonplaatsen, over aspecten van uw identiteit en over de bezigheden van uw ex-echtgenoot stelt het CGVS vast dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in Somalië voor uw vertrek. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijfplaats en persoonlijke omstandigheden, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze omstandigheden hebben voorgedaan.

Er kan bovendien niet worden vastgesteld dat u omwille van uw relatie met uw ex-echtgenoot en het feit dat u jullie dochter meenam een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie zou hebben:

- Het feit dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in Somalië en op de persoonlijkheid van uw ex-echtgenoot, straalt negatief af op uw verklaring dat uw ex-echtgenoot u zou vermoorden omdat u zijn dochter hebt meegenomen (zie CGVS, p. 11).
- Uw vrees voor uw ex-echtgenoot betreft een blote bewering die u op geen enkele manier staaft. U stelt dat hij u telefonisch bedreigde dat hij u zou vermoorden (zie CGVS, p. 10). U hebt geen enkele vorm van bewijs van deze bedreigingen neergelegd.

Ook kan er geen persoonlijke vrees worden vastgesteld als gevolg van uw scheiding:

- Wanneer u wordt gevraagd wat u vreest indien u als gescheiden vrouw zou terugkeren naar Somalië, stelt u dat er geen probleem is als u gescheiden bent en dat u met iemand anders kan trouwen (zie CGVS, p. 17). U voegt daaraan toe dat een gescheiden vrouw daar kan leven zonder problemen (ibid.).
- Uit uw verklaringen blijkt dat u ook zonder echtgenoot nog over een netwerk beschikt in Somalië dat u zou kunnen bijstaan bij terugkeer. Uw vader, die clanoudere is, woont momenteel in Shibis (Mogadishu) samen met uw broer A.(...) (zie CGVS, p. 7). U hebt nog contact met uw vader (ibid.). Uw paternale tante D.(...), uw grootmoeder en uw zonen wonen nog in Labdale en u hebt ook met hen nog contact (zie CGVS, p. 8-9).

Omwille van bovenstaande redenen, kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend. Evenmin bestaan er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 7 januari 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u

deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (zie CGVS, p. 4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen zicht geeft op uw verblijfplaats en levensomstandigheden voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In verband met uw minderjarige dochter F.(...) M.(...) H.(...), geboren op 1 januari 2013 in Mogadishu, hebt u, wat haar betreft, een vrees voor vrouwelijke genitale verminking in geval van terugkeer naar Somalië aangehaald. Na een grondig onderzoek van de aangehaalde vrees in hoofde van dit kind heb ik besloten haar de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen omdat er, wat haar betreft, een risico op vrouwelijke genitale verminking bestaat.

Ten informatieve titel vestig ik uw aandacht op het feit dat België vrouwelijke genitale verminking streng veroordeelt. Deze praktijk maakt het voorwerp uit van een specifieke strafbaarstelling in het Belgisch recht op basis van de volgende wetsbepalingen:

Artikel 409 van het Strafwetboek: "§1. Hij die eender welke vorm van verminking van de genitaliën van een persoon van het vrouwelijk geslacht uitvoert, vergemakkelijkt of bevordert, met of zonder haar toestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van drie jaar tot vijf jaar. De poging wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar." §2. Indien de verminking uitgevoerd wordt op een minderjarige of met een winst oogmerk, is de straf opsluiting van vijf jaar tot zeven jaar." § 3. Indien de verminking een ongeneeslijk lijkende ziekte of een blijvende arbeidsongeschiktheid heeft veroorzaakt, is de straf opsluiting van vijf jaar tot tien jaar. § 4. Wanneer de verminking zonder het oogmerk om te doden, toch de dood ten gevolge heeft, is de straf opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar." § 5. Is de in § 1 bedoelde verminking op een minderjarige of een persoon die uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien, uitgevoerd door zijn vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over de minderjarige of de onbekwame, of door een persoon die hen onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer, dan wordt het minimum van de bij de §§ 1 tot 4 bepaalde straffen verdubbeld in geval van gevangenisstraf en met twee jaar verhoogd in geval van opsluiting."

Artikel 10ter, 2° van het Wetboek van Strafvordering: "Eenieder kan in België vervolgd worden wanneer hij zich buiten het grondgebied van het Rijk schuldig maakt aan: ... 2° een van de misdrijven bepaald in de artikelen 371/1 tot 377 en 409, van hetzelfde Wetboek, indien het feit werd gepleegd op een minderjarige."

Artikel 422 bis van het Strafwetboek, dat het niet-verlenen van bijstand aan een persoon in gevaar strafbaar stelt en betrekking heeft op elke persoon die het gevaar voor een jong meisje dat wordt bedreigd met genitale verminking, niet zou melden, bepaalt het volgende: "Met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete [...] wordt gestraft hij die verzuimt hulp te verlenen of te verschaffen aan iemand die in groot gevaar verkeert, hetzij hij zelf diens toestand heeft vastgesteld, hetzij die toestand hem is beschreven door degenen die zijn hulp inroepen. [...] De straf bedoeld in het eerste lid wordt op twee jaar gebracht indien de persoon die in groot gevaar verkeert, minderjarig is."

De commissaris-generaal dient u ervan op de hoogte te brengen dat het krachtens artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering zijn plicht is om, bij de uitoefening van zijn functie, bij de procureur des konings elke inbreuk op artikel 409 en 422 bis van het Strafwetboek aan te geven.

U legt een gynaecologisch attest neer waaruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 2 hebt ondergaan. Wat uw eigen genitale verminking betreft, wordt dit element niet in vraag gesteld. Deze beslissing

is echter niet gebaseerd op de realiteit van de verminking die u hebt ondergaan. Wat de afwezigheid van vrouwelijke genitale verminking bij uw dochter betreft, werd dit document in aanmerking genomen door het Commissariaat-generaal bij de erkenning van de vluchtelingenstatus aan F.(...) M.(...) H.(...). Dit document versterkt namelijk de overtuiging van het Commissariaat-generaal dat uw dochter moet worden beschermd.

Er kan geen toekomstige vrees in uw hoofde worden afgeleid uit het feit dat u besneden bent. U stelt zelf dat uw besnijdenis niets te maken heeft met een vrees voor terugkeer (zie CGVS, p. 15). Verder merkt het CGVS op dat u dertig jaar bent, gehuwd was en drie kinderen hebt. Uit de landeninformatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt niet dat er een systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een bevalling, een scheiding of voorafgaand aan een volgend huwelijk in Somalië. Het principe van maagdelijkheid is immers niet meer van toepassing. In die omstandigheden dient dan ook te worden geconcludeerd dat er in casu goede redenen voorliggen in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV. Bovendien kan noch uit uw verklaringen, noch uit het door u neergelegde medische attest, worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Tenslotte heeft het loutere feit dat u de ouder bent van een dochter die als vluchteling werd erkend, geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft het u niet automatisch recht op de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u ook geen vrees aanhaalt als moeder zijnde van een onbesneden dochter. Wanneer u wordt gevraagd of u zelf in Somalië problemen had omdat u de besnijdenis van uw dochter weigerde, stelt u van niet (zie CGVS, p. 14). Wanneer u in Griekenland werd gevraagd hoe u zou worden behandeld door uw familie en de samenleving als u weigert om VGV uit te voeren op uw dochter, stelde u dat uw familie niets zou zeggen (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 12).

Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het loutere feit dat uw dochter werd erkend als vluchteling opent geen recht tot erkenning van de vluchtelingenstatus in uw hoofde. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- *artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
  - *artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;*
  - *artikel 3 EVRM;*
  - *artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;*
  - *het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);*
  - *de beoordelingsfout."*
- Beoordeling vluchtrelaas en geloofwaardigheid:

Verzoekster meent dat de lat zeer hoog wordt gelegd bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid en dit bijna uitsluitend tot een subjectieve beoordeling wordt beperkt, die op geen enkele manier rekening houdt met haar specifieke profiel en haar rurale herkomst. Uit een grondige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, stelt verzoekster vast dat haar verklaringen van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS over het algemeen eensluidend zijn, een duidelijk verloop vertonen, volledig gelijklopend en zowel consistent als coherent zijn. Artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het verzoek op individuele, objectieve en onpartijdige wijze dient te worden beoordeeld.

Verzoekster volhardt in de afgelegde verklaringen omtrent haar herkomst, clan en familiale omstandigheden.

- Vervolgingsvrees omwille van het risico op (herhaalde) VGV:
- Verzoekster koestert een gegronde vrees voor vervolging omwille van een gedwongen huwelijk en het risico op herhaalde vrouwelijke genitale verminking. Zij verwijst naar enkele theoretische principes, de Vreemdelingenwet en een overweging van de Richtlijn 2011/95/EU. In toepassing van de Verdrag van Istanbul moet er rekening gehouden worden met een gendergevoelige beoordeling van de nood aan internationale bescherming op basis van een gendergerelateerde vrees voor vervolging, met specifieke bepalingen met betrekking tot vrouwelijke verzoekers om internationale bescherming die het slachtoffer zijn van gendergerelateerd geweld. Verzoekster verwijst naar UNHCR.

Volgens het attest dat verzoekster heeft ingediend, lijdt zij aan VGV type 2, wat inhoudt dat haar clitoris en de kleine schaamlippen zijn verwijderd. Hoewel verzoekster dan wel niet zelf een vrees heeft aangehaald om opnieuw slachtoffer te worden van vrouwelijke genitale verminking, zijn er echter wel voldoende aanwijzingen voorhanden die wijzen op een gegronde vrees. Ook een recent rapport van Nansen ondersteunt de stelling dat het feit dat verzoekster deze vrees niet zelf aanhaalt, de gegrondheid van haar vrees tot vervolging niet in de weg staat. Verzoekster citeert uit dit rapport.

Wat de objectieve aanwijzingen in dat verband betreft dat verzoekster inderdaad een gegronde vrees heeft voor vervolging omwille van VGV in geval van terugkeer, zijn ten eerste de "*Eligibility Guidelines*" van UNHCR met betrekking tot Somalië van 5 mei 2010 van belang. In deze Guidelines wordt gesteld dat vrouwen in het algemeen een groot risico lopen op vervolging gebaseerd op gendergerelateerd geweld. Hoewel deze *Guidelines* intussen van 2010 dateren, bevestigt ook actuele en recentere informatie dat vrouwelijke genitale verminking inderdaad nog steeds *quasi* universeel is bij jonge en volwassen vrouwen in Somalië, met een prevalentiegraad van 99,2% van de vrouwelijke Somalische bevolking. Enkel in de hoger opgeleide regionen van de bevolking zou VGV iets minder voorkomen bij vrouwen tussen de 15 en 49 jaar (96,3 % bij degenen met een hoger diploma ten opzichte van 99,3 % bij degenen die geen formele opleiding genoten hebben). De hoge prevalentiegraad, het gebrek aan doortastende wetgeving en de diepgewortelde maatschappelijke en sociale normen die hieraan de basis liggen, werden recent eveneens nogmaals bevestigd in het geactualiseerde EUAA "*Country Guidance rapport*" met betrekking tot Somalië van augustus 2023. Verzoekster citeert hieruit, en verwijst verder naar landeninformatie over vrouwelijke genitale verminking.

Verzoekster wenst te verduidelijken dat, alvorens zij zou kunnen trouwen, hetgeen de norm is, zij opnieuw VGV zal moeten ondergaan, aangezien zij zal geïnfibuleerd worden. Uit rapporten valt af te leiden dat, qua type VGV, type 3 de norm is in Somalië. Verzoekster heeft vandaag een type 2 besnijdenis. In die zin bestaat

dan ook het risico dat verzoekster opnieuw genitale verminking dient te ondergaan omdat de vorige niet volstaat. Bovendien is het risico op infibulatie in het geval van verzoekster nog hoger nu zij van een zeer lage economische klasse is.

EUAA bevestigt dat de vrouwen meestal gehoorzamen aan de druk om opnieuw geïnfibuleerd te worden, omdat het anders 'heel moeilijk' zou zijn om zelf te beslissen en de procedure te weigeren. Behalve onder druk van de familie besluiten vrouwen ook om na de bevalling opnieuw geïnfibuleerd te worden om seksueel aantrekkelijk te blijven voor hun man of om weer 'verzorgd en mooi' te worden.

Bovendien worden meisjes die terugkeren uit Europa, overeenkomstig een rapport onder Asylas, met meer argwaan bekeken bij terugkeer, hetgeen de kans op herhaalde VGV vergroot.

De gevolgen van VGV zijn vaak onomkeerbaar en kunnen slechts mits een medisch verantwoord uitgevoerde operatie in een ziekenhuis, verlicht worden, waarbij er in geval van terugkeer niettemin nog steeds een mogelijks risico op herhaalde VGV en dus nog steeds een risico op vervolging bestaat.

Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat, ondanks het gebrek aan een subjectief aangehaalde vrees in hoofde van verzoekster, er met de verklaringen van verzoekster en het medisch attest niettemin er voldoende elementen voorhanden zijn om aan te nemen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië heeft ingevolge het voortdurende karakter van haar reeds ondergane vrouwelijke genitale verminking en het daarbij onlosmakelijk verbonden risico op infibulatie, met haar eigen familie en/of de lokale samenleving als actor(en) van vervolging en een totaal gebrek aan overheidsbescherming omwille van de specifieke diepgewortelde maatschappelijke Somalische context. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet verdient dus de toepassing.

- Een gegronde vrees voor vervolging als alleenstaande vrouw die slachtoffer werd van VGV:

Wanneer de verschillende elementen in het relaas van verzoekster cumulatief samengenomen worden, dient men vast te stellen dat zij, zelfs indien de elementen op zich niet volstaan, behoort tot een specifieke sociale groep die een aantal vervolgingsgronden combineert. Hiervoor verwijst verzoekster naar de rechtspraak van de Raad die stelt dat, ook al zijn de individuele elementen niet zwaarwichtig genoeg, zij samengenomen het voordeel van de twijfel rechtvaardigen en het Nansen-rapport. Het rapport zet het hoge risico voor vrouwen zonder netwerk op seksueel geweld uiteen. Het gaat over rechtstreeks seksueel geweld, maar ook over het ernstig risico dat zij lopen op seksuele uitbuiting en mensenhandel. Verzoekster citeert uit dit rapport.

Daarnaast meldt ook de "*Country Guidance Somalië*" van augustus 2023 dat het in de Somalische maatschappij tegen de cultuur en religie is om als vrouw alleen te leven. Vrouwen die sociale normen zouden overtreden hebben, kunnen worden buitengesloten. Daarnaast is het moeilijk voor alleenstaande vrouwen om een woning te huren of te kopen. Attitudes ten aanzien van gescheiden vrouwen verschillen.

Daarbij moet in aanmerking genomen worden dat verzoekster haar dochter beschermde tegen VGV, waardoor zij expliciet van sociale normen afwijkt en tegen haar ex-man en familie ingaat. Verzoekster verwijst naar haar verklaringen. Deze situatie wordt verder verergerd door haar terugkeer uit Europa. Hierboven werd reeds uiteengezet dat er met een bepaalde argwaan naar meisjes die terugkeren wordt gekeken met betrekking tot hun besnijdenis. Echter, uit andere rapporten blijkt ook dat terugkeerders te maken krijgen met een stigma en vooroordelen en dat zij weinig opties hebben.

Er wordt daarbij gewezen op het feit dat ook de eigen clan vaak niet in de mogelijkheid zal zijn om de terugkeerder te ondersteunen, gezien zij vaak niet over de middelen beschikken. De verschillende elementen zorgen er samen voor dat verzoekster in een situatie van vervolging zal terechtkomen bij terugkeer. De situatie van alleenstaande vrouwen die reeds VGV ondergingen is dermate precair, gezien zij blootstaan aan verschillende vervolgingsrisico's waaronder seksueel geweld, dat zij een gegronde risico op vervolging lopen. Verzoekster citeert uit het Nansen-rapport.

- Een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Somalië (artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet):

Verzoekster vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. In geval van terugkeer naar Somalië loopt verzoekster het risico op 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Het CGVS voert geen enkel onderzoek naar mogelijke individuele elementen die een rol kunnen spelen voor de beoordeling van het risico om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, wat een manifeste schending inhoudt van de onderzoeks-, motivatie- en zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen betreffende haar herkomst. Verzoekster heeft vanaf haar acht jaar tot aan haar vertrek in Labdale verbleven, gelegen in de provincie Lower Shabelle. Lower Shabelle wordt in

de EUAA-rapport "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "*loutere aanwezigheid*" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoekster citeert uit landeninformatie over de huidige veiligheidssituatie in Lower Shabelle. Op basis van deze informatie dient vastgesteld te worden dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle zeer ernstig is. In 2024 werd alweer een stijging van het aantal geweldsincidenten vastgesteld. Al Shabaab is het actiefst in deze regio. Om die reden wordt Lower Shabelle ook het epicentrum van onveiligheid genoemd.

Er is ook een gebrek aan een beoordeling van de relevante risicofactoren. De EUAA "*Country Guidance Somalië*" van augustus 2023 bevat een niet-exhaustieve lijst van relevante risicofactoren waarmee rekening gehouden dient te worden bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. De bestreden beslissing houdt echter geenszins rekening met mogelijke risicofactoren, maar beperkt zich tot de algemene blote bewering volgens dewelke verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit een verhoogde kwetsbaarheid zou blijken, en er geen aanwijzingen zijn die op een verhoogd risico zouden wijzen. Toch zijn er *in casu* een reeks voor de hand liggende risicofactoren voorhanden waarmee rekening gehouden moet worden. Deze risicofactoren houden onder meer, maar niet uitsluitend, verband met de schrijnende socio-economische toestand die in de Hirshabelle Staat heerst, waar Lower Shabelle deel van uitmaakt. Verzoekster is niet naar school gaan in Somalië en was huisvrouw.

Dit zijn, stuk voor stuk, risicofactoren die verwerende partij kende en waarmee zij rekening had moeten houden bij de beoordeling van de bestreden beslissing.

Het verzoekschrift gaat in op gender, mentale kwetsbaarheid van vrouwen en geen actuele kennis van Somalië.

Ten eerste dient, nogmaals, herhaald te worden dat verzoekster een vrouw is. Dit vormt, gelet op de algemene veiligheidssituatie in Lower Shabelle, een ernstige risicofactor. Zo bestaat er onder meer een verhoogd risico op gendergerelateerd geweld binnen een conflictsituatie, waarbij gewapende groepen specifiek meisjes en vrouwen kunnen aanvallen om hen te intimideren of te controleren. Dit wordt bevestigd door de algemene landeninformatie, waaruit blijkt dat het risico op seksueel en gendergerelateerd geweld in door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden hoog is. Verzoekster verwijst naar landeninformatie inzake de status van vrouwen in Somalië.

De genderongelijkheden in Somalië worden gereflecteerd in de aard van het geweld waaraan vrouwen en meisjes blootstaan binnen gewapende conflicten. Mensen die in conflictgebieden leven worden blootgesteld aan verschillende vormen van trauma, zoals geweld dat direct gelinkt is aan het conflict (de dood, verdwijningen, blootstelling aan ontploffingen,...), indirect geweld (gendergerelateerd geweld, kindontvoering,...) en algemene ontbering, waaronder ook het getuige zijn van dergelijk geweld, het gebrek aan ondersteuning, ontheemding en economische problemen. Bijgevolg zijn er verschillende manieren waarop gewapende conflicten een invloed hebben op mentale gezondheid. Het effect dat trauma door conflict heeft op mentale gezondheid, wordt beïnvloed door de mate van kwetsbaarheid van verzoekster. Dit onderzoek kwalificeert vrouwen en kinderen als kwetsbaar in gebieden getroffen door conflict. Vrouwen lopen een hoger risico op psychische gevolgen van oorlog, in het bijzonder door het risico op gendergerelateerd geweld, hetgeen op zijn beurt dan weer gelinkt wordt aan mentale gezondheidsproblemen.

Dit alles zorgt ervoor dat verzoekster zich, als vrouw in een kwetsbare positie zal bevinden. Zij staat namelijk meer dan anderen bloot aan willekeurig geweld, i.e. gendergerelateerd geweld in conflicten, en deze dreiging heeft een impact op haar mentale gezondheid. Mensen met mentale problemen hebben vaak moeite om snel beslissingen te nemen in stressvolle en gevaarlijke omstandigheden, wat hun veiligheid ernstig kan beïnvloeden in een conflictgebied.

Daarnaast blijkt uit de algemene landeninformatie dat gezondheidsfaciliteiten vaak het doelwit zijn van aanvallen in Somalië. De vereisten van verzoeksters mentale gezondheid, zoals behoefte aan rust en veiligheid of misschien zelfs toegang tot psychosociale ondersteuning, zijn moeilijk te vervullen in een gebied met gebrekkige gezondheidszorg en infrastructuur. Aangezien gezondheidsfaciliteiten vaak het doelwit zijn van aanvallen en in sommige gevallen door gevechten gesloten of beschadigd worden, zal verzoekster gevaar lopen door het indirecte effect van geweld indien er geen adequate zorg beschikbaar is. Omwille van verzoekster haar kwetsbare mentale toestand, loopt zij een verhoogd risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Ten derde heeft verzoekster Somalië twee jaar en half geleden verlaten, waardoor zij geen actuele kennis heeft van risico's en patronen van geweld in Somalië. De tijd die zij buiten het land doorbrengt, vermindert haar vermogen om zich een goed beeld te vormen van de veranderde veiligheidsrisico's en gevaarlijke

gebieden. Zonder actuele informatie over het conflict en de verspreiding van geweld in haar thuisland zal verzoekster moeilijkheden ondervinden om risico's effectief in te schatten. Uit wat voorafgaat blijkt dat er dus wel degelijk een hele reeks individuele elementen voorhanden zijn die het risico op ernstige schade voor verzoekster verhogen bij terugkeer naar Somalië. Deze worden echter geenszins onderzocht door verwerende partij, hoewel zij hier kennis van had. Uit het EUAA-rapport "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023 blijkt dat het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men een reëel risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Lower Shabelle. Dit niveau is *in casu* ruimschoots bereikt.

Verzoekster vraagt in uiterst ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing en verwijst naar rechtspraak van de Raad.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- het NANSEN-rapport "*Gegronde vrees tot vervolging van een alleenstaande, ontheemde vrouw zonder netwerk in Somalië (inclusief Mogadishu) die slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking*" van februari 2019 (stuk 3);
- het ASYLOS-rapport, "*Somalia: Possibility of repeat FGM (Type III after Type I)*" van juli 2022 (stuk 4);
- het ASYLOS-rapport, "*Somalia: Situation of 'Westernised' Returnees Asylos*" van december 2021 (stuk 5).

3.1.3. In een aanvullende nota van 26 februari 2026 legt de commissaris-generaal de volgende documenten neer:

- het UNHCR-rapport, "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van September 2022;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart (update)*".

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad benadrukt dat de geloofwaardigheidsbeoordeling in de bestreden beslissing wél voldoende objectief en individueel is, in tegenstelling tot wat verzoekster poneert, en dat de aangehaalde inconsistenties in haar verklaringen wel degelijk relevant zijn. Zo gaf verzoekster geen zicht op haar verblijfplaatsen in Somalië tot aan haar vertrek in 2023 en op haar persoonlijke situatie. Aangezien verzoekster hier geen dienstig betoog tegen voert in haar verzoekschrift, blijven de pertinente motieven van de bestreden beslissing hieromtrent overeind:

"U geeft geen zicht op uw woonplaatsen voor uw vertrek uit Somalië:

- *De verklaringen die u in België en in Griekenland aflegt over uw woonplaatsen in Somalië zijn tegenstrijdig. In België stelt u dat u geboren bent in de wijk Shibis in Mogadishu en dat u naar Labdale in Lower Shabelle bent verhuisd toen u acht jaar oud was, waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië (zie CGVS, p. 5). Ook stelt u dat u trouwde in Labdale (zie verklaring DVZ d.d. 10/09/2024, punt 16). In Griekenland verklaarde u echter*

dat u geboren bent in Shibis in Mogadishu en dat u daar altijd hebt gewoond (zie registratieformulier 04/07/2023, punt 47 + zie vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 3) en dat u getrouwd bent in Shibis (zie vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 4). In Griekenland vermeldde u niets over Labdale of Lower Shabelle. Aangezien uw verklaringen over uw woonplaatsen niet consistent zijn, blijft het CGVS in het ongewisse over waar u voor uw vertrek hebt gewoond.

- U slaagt er niet in te verklaren waarom u op achtjarige leeftijd naar uw grootmoeder in Labdale moest verhuizen. Wanneer u dit twee maal wordt gevraagd, komt u niet verder dan te stellen dat uw grootmoeder dat had gevraagd en dat u zelf heel jong was (zie CGVS, p. 6). Uw zussen bleven echter wel bij uw ouders wonen, op zo'n vier à vijf uur reistijd vanuit Labdale (ibid.).

Dat u niet concreter kan uitleggen waarom u als enige van uw gezin bij uw grootmoeder moest gaan wonen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover.

U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw identiteit:

- Uw verklaringen over uw clan komen niet overeen. In Griekenland verklaarde u tot de Biyomal te behoren (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 3). In België stelt u tot de Abgaal te behoren (zie CGVS, p. 5). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw dossier), behoort de Biyomal tot de overkoepelende Dir clan en de Abgaal daarentegen tot de Hawiye. Het gaat dus over twee totaal verschillende clans. In het zuiden wordt de Dir zelfs onderdrukt door de Hawiye. Aangezien het belang van de clan in de Somalische samenleving, kan verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegt over uw eigen clan. Dat u dit niet doet, maakt dat u geen zicht biedt op uw identiteit.

- Uw verklaringen over uw talenkennis komen niet overeen. In Griekenland verklaarde u naast uw moedertaal het Somalisch, ook het Arabisch te kennen (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 4), terwijl u in België verklaart geen andere taal behalve het Somalisch te kennen (zie verklaring betreffende procedure d.d. 10/09/2024, punt 2).

- U bent niet consistent over uw bezigheden in Somalië. In Griekenland stelde u dat u nooit hebt gewerkt (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 5). In België stelt u echter dat u naast uw huishoudelijke taken, ook deeg maakte en verkocht voor uw huis of op de markt (zie CGVS, p. 6).

Uw verklaringen over uw ex-echtgenoot zijn ook tegenstrijdig, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het beeld dat u van hem schetst:

- In Griekenland verklaarde u dat uw ex-echtgenoot een lid was van al-Shabaab (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 4 + p. 7 + p. 10). Wanneer u in België gevraagd wordt naar het beroep van uw ex-echtgenoot, stelt u enkel dat hij niets deed (zie CGVS, p. 8). In België haalt u nergens aan dat uw man voor al-Shabaab werkte. Wanneer u wordt gevraagd naar de invloed van al-Shabaab in Labdale, stelt u bovendien dat u ze zelf nooit hebt gezien of gehoord en dat er voor zover u weet geen al-Shabaab is daar (zie CGVS, p. 6). Dat uw verklaringen over uw ex-echtgenoot zo verschillen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

- Uw verklaringen over de drugsverslaving van uw ex-echtgenoot komen evenmin overeen. In Griekenland verklaarde u dat u niet weet welke drugs uw man gebruikte maar dat u denkt dat hij hasj rookt (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 10). In België stelt u daarentegen dat hij verslaafd is aan khat (zie CGVS, p. 11), een drug die gekauwd wordt (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Aangezien u in Griekenland stelde dat u uit Somalië bent vertrokken omwille van drugsproblemen van uw man (vertaling interviewverslag 07/08/2023, p. 6), kan verwacht worden dat u wel een idee hebt van het soort drugs dat uw man nam. Dat u dit niet weet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de redenen en de omstandigheden van uw vertrek.

Door bovenstaande inconsistenties over uw woonplaatsen, over aspecten van uw identiteit en over de bezigheden van uw ex-echtgenoot stelt het CGVS vast dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in Somalië voor uw vertrek. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw verblijfplaats en persoonlijke omstandigheden, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze omstandigheden hebben voorgedaan.

Er kan bovendien niet worden vastgesteld dat u omwille van uw relatie met uw ex-echtgenoot en het feit dat u jullie dochter meenam een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie zou hebben:

- Het feit dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in Somalië en op de persoonlijkheid van uw ex-echtgenoot, straalt negatief af op uw verklaring dat uw ex-echtgenoot u zou vermoorden omdat u zijn dochter hebt meegenomen (zie CGVS, p. 11).

- Uw vrees voor uw ex-echtgenoot betreft een blote bewering die u op geen enkele manier staaft. U stelt dat hij u telefonisch bedreigde dat hij u zou vermoorden (zie CGVS, p. 10). U hebt geen enkele vorm van bewijs van deze bedreigingen neergelegd.

Ook kan er geen persoonlijke vrees worden vastgesteld als gevolg van uw scheiding:

- *Wanneer u wordt gevraagd wat u vreest indien u als gescheiden vrouw zou terugkeren naar Somalië, stelt u dat er geen probleem is als u gescheiden bent en dat u met iemand anders kan trouwen (zie CGVS, p. 17). U voegt daaraan toe dat een gescheiden vrouw daar kan leven zonder problemen (ibid.).*
- *Uit uw verklaringen blijkt dat u ook zonder echtgenoot nog over een netwerk beschikt in Somalië dat u zou kunnen bijstaan bij terugkeer. Uw vader, die clanoudere is, woont momenteel in Shibis (Mogadishu) samen met uw broer A.(...) (zie CGVS, p. 7). U hebt nog contact met uw vader (ibid.). Uw paternale tante D.(...), uw grootmoeder en uw zonen wonen nog in Labdale en u hebt ook met hen nog contact (zie CGVS, p. 8-9)."*

Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt niet vastgesteld. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Waar verzoekster stelt dat er in het kader van de gendersensitieve asielprocedure bijzondere procedurele noden dienen toegekend te worden met een soepelere geloofwaardigheidsbeoordeling tot gevolg, is de Raad van oordeel dat het loutere feit dat verzoekster VGV type 2 heeft ondergaan, op zich niet kan volstaan om te besluiten dat er in haar hoofde bijzondere procedurele noden bestaan. Verzoekster dient het bestaan van dergelijke procedurele noden *in concreto* aannemelijk te maken en deze dienen afdoende te worden aangetoond. Verzoeksters profiel in acht genomen, is het aan haar hiertoe de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen, zodat er in voorkomend geval passende steun kan worden voorzien voor zover verzoekster hier nood aan heeft en voor zover haar bijzondere procedurele noden afdoende zijn aangetoond. Verzoekster brengt geen bewijs bij waaruit kan blijken dat zij ten gevolge van haar VGV dermate getraumatiseerd is dat zij niet zou kunnen deelnemen aan de procedure.

De Raad stipt aan dat VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vormen een daad van vervolging en vallen onder de noemer "*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), en f), van de Vreemdelingenwet. Deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet.

Waar niet wordt betwist dat VGV een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan en voor hen levenslang blijvende gevolgen kan hebben, zowel op lichamelijk als mentaal vlak, gaat het niet op te stellen dat het recht op lichamelijke integriteit van de betrokken vrouwen opnieuw wordt geschonden, louter door het voortdurende karakter van de reeds ondergane VGV, dat voortvloeit uit de gevolgen ervan, en derhalve deze permanente gevolgen gelijk te stellen aan daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Verzoekster heeft bij aanvang van de procedure overigens geen enkele indicatie laten noteren zij omwille van de ondergane VGV een nood zou hebben internationale bescherming (DVZ-dossier, stuk 7, CGVS-vragenlijst en DVZ-verklaring).

Verzoekster voert een vrees voor herhaalde verminking aan, in het kader van een (gedwongen) huwelijk.

In casu wordt de VGV, waarvan verzoekster reeds het slachtoffer is geweest, als een eerdere vervolging gekwalificeerd.

De beoordeling of verzoeksters vrees voor vervolging gegrond is, moet plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, overeenkomstig artikel 48/6, § 5, en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, om uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat verzoekster, gezien haar individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer zij terugkeert naar haar land van herkomst (HvJ 16 januari 2024, C-621/21, WS, pt. 60; HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 42).

Aangezien verzoekster aldus reeds het slachtoffer was van wat kan worden gekwalificeerd als een daad van vervolging, moet worden aangenomen dat deze omstandigheid een duidelijke aanwijzing vormt dat de vrees voor vervolging gegrond is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging zich niet opnieuw zal voordoen.

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor verzoekster om bij terugkeer naar Somalië te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar specifieke en individuele omstandigheden worden

beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in Somalië, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Om het risico op herinfibulatie te kunnen beoordelen moet aldus rekening worden gehouden met de globale context van de vrouw en kan de behandeling van andere vrouwen in de familie inzicht verschaffen in de manier waarop naar VGV wordt gekeken en toegepast. Het is derhalve gepast te wijzen op het fundamenteel belang van het persoonlijk onderhoud om een zicht te krijgen op het geheel van factoren die verzoeksters situatie kenmerken teneinde deze naar behoren te kunnen beoordelen.

In het EUAA-rapport *“Country Guidance. Somalia”* van oktober 2025 worden in het kader van VGV drie risicoprofielen onderscheiden:

1. Voor meisjes die geen VGV hebben ondergaan, bestaat er in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging in heel Somalië. (*“A well-founded fear of persecution would in general be substantiated in the case of girls who have not undergone FGM/C in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, as in Somalia, FGM/C is a widespread and deeply rooted practice, predominantly carried out on underage girls.”*)

2. In het uitzonderlijke geval van vrouwen die niet aan VGV werden onderworpen moet bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster aan VGV zal worden onderworpen, rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, in het bijzonder de leeftijd van de verzoekster, haar burgerlijke staat, de traditie binnen en de standpunten van haar familie over deze praktijk en het thuisgebied. De omstandigheden waarin de verzoekster om internationale bescherming erin geslaagd is om te voorkomen dat zij aan VGV wordt onderworpen, moeten ook de nodige aandacht krijgen (*“For a woman in Somalia, not to have been subjected to FGM/C is very exceptional. The circumstances under which the applicant had managed to avoid being subjected to FGM/C should also be given due consideration. In the exceptional case that a woman had not undergone FGM/C, the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood, to face persecution should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age (...) Marital status (...) Tradition and the views of family on the practice (...) Home area (...)”*).

3. Voor vrouwen en meisjes die reeds VGV hebben ondergaan, wordt een onderscheid gemaakt naargelang type besnijdenis. Vrouwen die type III (infibulatie) ondergaan hebben, kunnen geherinfibuleerd worden, bijvoorbeeld na een bevalling, bij vrouwen die om andere redenen dan een bevalling zijn gedesinfibuleerd, ongetrouwde meisjes of vrouwen die hun maagdelijkheid hebben verloren na een verkrachting of bij een voorhuwelijks relatie, meisjes en vrouwen bij wie de infibulatie niet *“correct”* is gebeurd, en om (vermeende) gezondheidsredenen.

Er is uiteenlopende informatie wat de prevalentie betreft van verschillende vormen van herhaalde VGV. Bij de individuele beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een verzoekster bij terugkeer opnieuw aan VGV zal worden onderworpen, moet niettemin rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: leeftijd, burgerlijke staat en het al dan niet bevallen zijn, andere (familiale) percepties en tradities, type VGV dat werd ondergaan.

“There is diverging information regarding the prevalence of different forms of repeated FGM/C. Nevertheless, the following considerations can be highlighted and the individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for woman and girls who have been subjected to FGM/C to undergo FGM/C again in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: Age and marital status (...) Other (family) perceptions and traditions (...) Type of FGM/C experienced (...)”

In casu heeft verzoekster geen duidelijk beeld gegeven van haar verblijfplaatsen in Somalië en haar persoonlijke situatie, waardoor het onmogelijk is om vast te stellen dat zij individueel een reëel risico op herinfibulatie loopt.

Op basis van de algemene, beschikbare landeninformatie kan worden aangenomen dat systematische of gedwongen herinfibulatie niet plaatsvindt.

Gelet op het ontbreken van concrete aanwijzingen dat verzoekster individueel onder druk zou worden gezet tot infibulatie, en op basis van de algemene landeninformatie, voldoende goede redenen bestaan om aan te nemen dat verzoekster bij terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

In zoverre verzoekster nog een bron van ASYLOS aan haar verzoekschrift toevoegt over de situatie van Somalische terugkeerders die verwesterd zijn, merkt de Raad erop dat verzoekster zelf nergens gewag heeft

gemaakt van een vrees bij terugkeer omwille van haar verwestering tijdens de administratieve fase van de procedure. Op het einde van het persoonlijk onderhoud van 7 januari 2025 werd verschillende malen gevraagd of verzoekster alle redenen heeft kunnen vertellen waarom zij niet meer zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst. Verzoekster antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over een mogelijke verwestering (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 16-17). Verzoekster heeft echter de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. Verzoeksters vrees om bij een terugkeer naar Somalië problemen te krijgen door haar verblijf in Europa wordt dan ook ondergraven door het feit dat zij deze vrees niet eerder heeft vermeld gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat louter verzoeksters profiel als 'terugkeerder' volstaat om aan te nemen dat zij in Somalië dreigt te worden geveiseerd of te worden vervolgd. Verzoekster dient haar vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit voorliggende elementen blijkt bovendien geenszins dat verzoeksters verblijf en ervaring in Europa haar op zulke wijze hebben beïnvloed dat zij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die haar op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoekster was reeds 28 jaar oud toen zij uit Somalië is vertrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat zij in Somalië reeds gevormd was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoekster slechts sinds juni 2024 in België heeft verbleven in het kader van de asielpcedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoekster op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat zij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoekster spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit haar persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4), alsook ter terechtzitting. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters herkomst, kan evenmin aangenomen worden dat zij geen contact meer heeft met haar netwerk in Somalië.

Het loutere gegeven dat verzoekster zich bij een terugkeer in enige mate zou dienen te conformeren aan de in haar land gangbare en dominante cultuur, kwalificeert op zich niet als een 'vervolging' in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster haalt verder geen concrete elementen aan die wijzen op een verwestering in haar hoofde.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster geeft geen zicht op haar verblijfplaats en levensomstandigheden in Somalië voor haar komst naar België, zodat zij evenmin aannemelijk maakt dat er sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielpcedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster heeft de algemene veiligheidssituatie en het bestaan van een risico omwille van een gewapend conflict zelf nooit vermeld bij aanvang van de procedure als reden waarom zij Somalië heeft verlaten of er niet naar kan terugkeren (DVZ-dossier, stuk 7, CGS-vragenlijst en DVZ-verklaring).

Gelet op voorgaande vaststellingen is de verwijzing in het verzoekschrift naar risicofactoren waarmee de bestreden beslissing rekening had moeten houden bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming aldus evenmin dienstig.

Verzoekster toont aldus niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP